

گزارش « بیست و هشتمین » دورهمی قرآنی در مسجد سیدالشهداء صلوات الله علیه:

(از ساعت ۱۷,۳۰ تا ۱۸,۲۵ - شنبه: ۲۶ اسفند ماه ۱۴۰۲) (آخرین جلسه ۱۴۰۲)

« پرشی » این جلسه: « پیام‌های آیه زیر » کدامند؟

وَ أَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى (۳۹) وَ أَنْ سَعِيهِ سَوْفَ يُرَى (نجم/۴۰)

(و برای انسان « جز تلاش خودش » چیزی نیست و همه تلاش او دیده خواهد شد.)

پیام اول: اینکه - بر خلاف تلقین روانشناسان و جامعه‌شناسان - انسان قطعاً « مختار » است و هیچ عاملی

در « کارنامه » و « سرنوشت » او کمترین « دخالتی » ندارد و او در هیچ کاری « مجبور » نیست.

پیام دوم: « سعی » انسان ممکن است « عاقلانه و خداپسندانه » یا « جاهلانه و خودخواهانه » باشد.

پس « مرور هر تخلف، نافرمانی، جرم و گناهی در ذهن » تا ظهور عملی پیدا نکنند، مجازات ندارند.

پیام سوم: « ارزشی » انسان « فقط » به اندازه « تلاش عاقلانه » اوست. پس « موقعیت والدین »

و « امکانات مادی » و « توانمندی‌های بدنی » او سهمی در « ارزشمندی » او ندارند و « علم »

و « معرفت و باورهای دینی » او نیز تا در « عرصه عمل » بروز و ظهور پیدا نکنند، ارزشی ندارند.

پس « بهترین والدین » آنهائینند که زمینه « عاقل و بالغ و خودکار شدن فرزندان » را فراهم آورند.

پیام چهارم: « سعی »، بروز و ظهور « قصد » و نشانه اینست که درون انسان « یکپارچه » شده است.

البته « جهاد » انسان بروز و ظهور « مقصدخواهی » و « عشق به محبوب » و بالاتر از سعی اوست.

پیام پنجم: انسان در دنیا « سعی » می‌کند و بعداً سعی « جایگاه آخرتی » او را مشخص می‌کند.

پیام ششم: انسان « فقط » بر سر سفره « سعی خود » قرار دارد. یعنی: همه « عبادتها و دعاها

و زیارتها و نذرهای » او، حتی « شفاعتِ اولیاء الهی » بدون سعی « او » تأثیری « ندارند.

پیام هفتم: « صادقانه‌ترین و مخلصانه‌ترین و موحدانه‌ترین سعی » « حضرت هاجر »

سلام الله علیها بود که « بدون کمترین امکانات » و « با فرزندی شیرخوار » آن هم در سرزمینی

« کوهستانی » و « غیر ذی زرع »، « امر الهی » را پذیرفت و اطاعت کرد و « اوج بندگی » و

« توکل » خود را در آن « تنهایی وحشت‌آور » به نمایش درآورد و برای یافتن آب، سعی کرد و

سعی او در « زیر پای شیرخواره آن بانوی بزرگوار » در « زمزم » جوشید و چند هزار سال است

حتی تا بعد از ظهور آخرین حجت الهی، انسان‌ها را با « طعم و کیفیت ثابت » خود سیراب می‌کند.

پیام هشتم: در حالیکه « همه مخلوقات » جهان « دائماً » در حال « تلاش و سجده » هستند،

« کسالت، تنبلی، طبکاری، مُفت‌خوری و سربار دیگران » بودن انسان (با هر عنوانی مثل: شاه،

خان، ارباب، همسر، فرزند، یا) « بسیار زشت » و « ممنوع » است.

پیام نهم: « سعی همه افراد بشر »، « نمایشی آخرتی » دارند و همگان آنها را « می‌بینند. »